

**Fri som fuglen
Taternes Landsforening**

Tale til Minnesmarkering ved Skammens Stein 7 mai

1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-
2008-2009-2010-2011-2012-2013

Den verste tenkelige sykdom man kunne ha før, det var å være født til Tater.

Hadde man den statusen, (sykdommen) da skulle man utryddes, slettes fra jordens overflate.

Det var opprettet institusjoner, og sykehus til slikt.

Vi var rettsløs, vi var underlagt et system utenfor storsamfunnet, men som storsamfunnet styrte, gjennom kirken og misjonen.

Vi er igjen samlet, for å minnes de av våre forfedre som ikke overlevde dette systemet, og overgrepene de ble utsatt for, i fra storsamfunnet sin side.

Disse overgrepene hører til norgeshistoriens mørkeste kapittel.

Et kapittel som er forsøkt skjult, og holdt hemmelig for allmennheten.

Her var det ingen pasientforeninger som grep inn, eller andre som ropte et varsku, da urett ble begått mot mennesker, medmennesker.

Tragedien utspant seg helt opp til 1990 årene, og fremdeles ser vi tendenser til at det ikke er slutt.

Her var det ikke snakk om folkets ve og vel, heller ikke deres rettigheter.

Folket vårt var rettløse, og det i sitt eget fedreland.

Her var det inngrep, så ufattelige og umenneskelige, at det for ettertiden er helt uforståelig for menigmenn..

Vi var rettløse, og ble behandlet deretter.

**Fri som fuglen
Taternes Landsforening**

I flere tilfeller var folket vårt levende forsøksobjekter, i medisinen og psykiatriens tjeneste, og det i et betydelig omfang.

I mitt hjerte ligger også en del av meg begravd her, sammen med mine forfedre, her i denne massegraven.

Av storsamfunnet ble vi karakterisert som sjelelige abnorme.

I denne prosessen var ingenting overlatt til tilfeldigheten, det var en ren og ryddig maktdemonstrasjon fra myndighetenes sin side, satt i system.

Det finurlige var at de kalte det et redningsarbeid i den kristne kjærlighetens tjeneste, de brukte kirken og Guds ord som våpen.

På denne måten ble de troverdige og kunne fortsette med tragedien og utryddelsen av folket vårt.

Det skjedde med loven i hånd, og i stillhet, mange ganger.

Folket vårt skulle assimileres inn i storsamfunnet, og metoden var splitt og hersk.

Splittelse av familier, frarøving av barn, tvangssterilisering, tvangskastrering, lobotomi, tvangsinnleggelse på institusjoner, plassering på tvangsarbeidsleirer og lignende ting.

Utenfor Norges grenser var det ingen som visste hva som foregikk i dette såkalte mønsterlandet, som for andre sto som et foregangsland i mang en henseende.

Fremdeles er det mange land som ser opp til Norge som et folkekjært og snilt land, men de skulle bare vist.

Norge blir i dag regnet blant de fremste landene i verden når det gjelder menneskerettigheter, men vi vet bedre.

For mange er det vanskelig å forstå hva som egentlig har skjedd, men enkelt sagt, så var det ett folkemord, intet mindre enn det.

**Fri som fuglen
Taternes Landsforening**

Storsamfunnet prøvde å utrydde sine egne borgere.

Det var utrenskning på høyeste plan, systematisk satt i verk.

Slikt er utilgivelig.

Vi som vet, og som kjenner til hva som har skjedd, har ikke vanskeligheter med og forså de Norske myndighetenes iherdige forsøk på å skjule tragedien., det ville enhver prøvd på.

Om Norge nå kunne komme til et punkt, hvor de ville innse at slaget om fortelse er tapt, og ta kontakt med oss og drøfte sakene, det ville alle tjent på.

Norge vil i alle fall tape anseelse og aksept, og vil ikke lenger være det landet i verden som gjør mest for å ivareta menneskerettighetene, nå når sannheten kommer frem, og i dagens lys.

Sannheten skal frem, og til det så har vi sterke krefter med oss.

Forskningsrapporten fra Norges Forskningsråd, som ble fremlagt i år 2000, dokumenterer tydelig at overgrep har funnet sted i Norge.

Det som er gjort, det er gjort.

Nå krever vi at de ansvarlige myndighetene tar sitt reelle ansvar, og gjør noe med dette.

Vi krever at vi blir vist aksept, på lik linje med resten av den norske befolkningen.

Vi krever hjelp til oppreisningen.

Vi krever at de som var utsatt for forfølgelsen og trakasseringen får en klekkelig erstatning.

Vi krever at folket vårt får reell likebehandling i alle offentlige instanser.

**Fri som fuglen
Taternes Landsforening**

Vi krever at sannferdig informasjon, og historiske fakta kommer frem til allmennheten.

Vi krever at det blir gitt mulighet til å opprettholde vårt folks egenartede kultur og levesett.

Vi krever at som Norske statsborgere, å bli akseptert som det.

Det Norske storsamfunn, sammen med kirken, har forbrutt seg på det groveste, og må da selvfølgelig stå til ansvar for sine handlinger.

Dere tok fra oss alt, våre familieband, vår verdighet, og ikke minst retten til å være menneske.

I denne massegraven ligger det et ukjent antall av våre forfedre som ikke ble tilgodesett med menneskerettigheter.

Mange av dem ble påført grusomme lidelser, i psykiatriens, rasehygienens og vitenskapens navn.

Flere av dem døde, og noen av dem ligger begravd her..

Denne tragedien må vi aldri glemme, og den må aldri bli gjentatt.

Totalt avvæpnet hadde de ikke en kjangs, de satte friheten og kjærligheten til familien foran alt, og mistet sine egne liv.

Folket vårt er i dag kommet dit hen at vi står på egne ben, og vi vil i fremtiden arbeide mot alle særlover og snikforsøk på assimilering fra storsamfunnets side.

Takk for at dere tok dere tid til å møte frem til denne årlige minnestunden her på Riis kirkegård.

Takk for at dere er med på å hedre minnet til de av våre forfedre som ikke overlevde tragedien.

Fri som fuglen
Taternes Landsforening

Denne minnestunden er nå blitt en årlig tradisjon og vil bli avholdt til neste år, til samme tid, og på samme sted, og vil fortsette år etter år.

Takk for at dere hørte på.

Skrevet av Taternes Landsforening.